

BUDOUCNOST KOHEZNÍ POLITIKY EU

Daniela Grabmüllerová

Príspevek se zabývá budoucností kohezní politiky Evropské unie. Během předsednictví České republiky v Radě EU se uskutečnilo velké množství aktivit zaměřených na toto téma. Nejvýznamnější bylo neformální setkání ministrů pro regionální rozvoj v dubnu 2009 v Mariánských Lázních, jehož výsledkem bylo společné komuniké obsahující shodu nad hlavními cíli a principy budoucí kohezní politiky. V současné době dostala evropská debata významný impuls, a to v podobě rozsáhlé zprávy pro Evropskou komisi připravenou italským expertem Fabriziem Barcou. Je zřejmé, že Barcova zpráva představuje základní příspěvek do nadcházející evropské diskuse. Třetí znění Rámcové pozice k budoucnosti kohezní politiky EU, schválené vládou České republiky v říjnu 2009, bude sloužit jako výchozí mandát pro jednání českých zástupců na unijní úrovni. Následující – tedy čtvrtá – Aktualizovaná rámcová pozice k budoucnosti kohezní politiky EU bude vypracována Ministerstvem pro místní rozvoj tak, aby mohla být předložena vládě v červnu 2010.

Kohezní politika – neboli politika hospodářské a sociální soudržnosti – je významnou aktivitou Evropské unie zaměřenou na podporu snižování ekonomických a sociálních disparit. Pojem hospodářské a sociální soudržnosti byl zaveden v roce 1986 Jednotným evropským aktem; Evropský sociální fond však existuje již od Římských smluv z roku 1957. V roce 1988 vznikla Nařízením Rady EU tzv. integrovaná kohezní politika (politika hospodářské a sociální soudržnosti). Obecným cílem kohezní politiky je, podle článku 158 Smlouvy o fungování EU, „snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské a sociální soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU“. Stejně je definována kohezní politika ve stejném článku Lisabonské smlouvy, která k hospodářské a sociální soudržnosti řadí ještě soudržnost územní. V souladu s tzv. Lisabonskou strategií pro růst a zaměstnanost klade kohezní politika v současném programovém období 2007–2013 důraz na zvyšování konkurenceschopnosti regionů, které se vyrovnávají se strukturálními změnami, a na zaměstnanost. Implementaci kohezní politiky provádí Evropská komise (Generální ředitelství pro regionální politiku a Generální ředitelství pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti) spolu se členskými státy EU.

Objem prostředků uvolňovaných na kohezní politiku ze společného rozpočtu EU se od začátku 80. let trvale zvyšuje, mimo jiné i v souvislosti s postupným přistoupením Irsko, Řecko, Španělsko a Portugalsko v 70. a 80. letech minulého století a později v souvislosti s tzv. východním rozšířením EU v roce 2004 o celkem deset států, včetně České republiky. Z hlediska objemu výdajů se kohezní politika dlouhodobě řadila na druhé místo za Společnou zemědělskou politiku. V současném programovém období 2007–2013 je kohezní politika z hlediska výdajů a s podílem 35,7 % na celkovém rozpočtu EU (347,410 mld. €) vůbec nejvýznamnější politikou EU.

Pro budoucí programové období po roce 2013 bude významné, jaký bude výsledek komplexní revize finančního rámce EU zahrnující také hodnocení výdajů. Podstatou revize má být debata o směřování evropské integrace, o akceschopnosti EU a modernizaci jejich politik, o dlouhodo-

bých prioritách EU a následně i o způsobu, jak tyto priority promítnout do podoby politik a jejich financování. Revize se tedy bude soustředit na vizi a dlouhodobé priority EU. Finanční aspekty budou řešeny v rámci jednání o příštím finančním rámci, které by mělo být zahájeno na počátku roku 2011.

Česká republika začala využívat pomoc poskytovanou v rámci kohezní politiky po svém vstupu do EU v květnu 2004, kdy se zařadila mezi země s nižší ekonomickou výkonností (tzv. „kohezní země“). Pro současné programové období 2007–2013 získala Česká republika na realizaci kohezní politiky EU prostředky z evropských zdrojů v celkové výši 26,692 mld. €, a to na tyto tři cíle:

1. Cíl 1 – Konvergence: Do této kategorie patří všechny české regiony soudržnosti, nepatří sem Praha (pokud jde o prostředky ze strukturálních fondů) a patří sem celá Česká republika (v rámci kritérií pro Fond soudržnosti). Na tento cíl je určeno celkově 25,9 mld. €.
2. Cíl 2 – Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost: Do tohoto cíle patří Praha a je na něj určeno celkem 419 mil. €.
3. Cíl 3 – Evropská územní spolupráce: Patří sem všechny regiony. Na tento cíl je určeno celkem 398 mil. €.

Tři cíle jsou financovány z celkem tří evropských fondů (Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti). Pro financování ze strukturálních fondů v rámci cíle Konvergence jsou způsobilé regiony, jejichž hrubý domácí produkt na jednoho obyvatele je nižší než 75 % průměru EU (přepočtem s použitím parity kupní síly). Pro financování v rámci cíle Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost jsou způsobilé oblasti, které nejsou způsobilé pro financování v rámci cíle Konvergence, a pro financování z Fondu soudržnosti jsou způsobilé ty členské státy EU, jejichž hrubý národní důchod na jednoho obyvatele je nižší než 90 % průměru EU. Pro účely přeshraniční spolupráce v rámci cíle Evropská územní spolupráce jsou pro financování způsobilé regiony úrovně NUTS III nacházející se podél všech vnitřních a některých vnějších pozemních hranic a všechny regiony NUTS III podél námořních hranic, které jsou od sebe obecně vzdáleny nejvýše 150 km.

Strategii rozvoje České republiky pro období 2007–2013 a jejích regionů určuje v rámci kohezní politiky Národní strategický referenční rámec. Finanční pomoc ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, doplněná o veřejný a soukromý kapitál, má posílit ekonomickou výkonnost země i jednotlivých regionů, zvýšit konkurenceschopnost ekonomiky modernizací její struktury a zvyšovat vzdělanost obyvatelstva. Poskytnuté finanční investice mají směřovat především do dopravní dostupnosti, do infrastruktury v oblasti životního prostředí, do modernizace veřejné správy a samosprávy, do podpory podnikání a vědeckého výzkumu, rozvoje lidských zdrojů, vzdělanosti obyvatelstva a do rozvoje cestovního ruchu. Národní strategický referenční rámec je realizován prostřednictvím 24 operačních programů zaměřených na čtyři strategické cíle:

1. konkurenceschopnou českou ekonomiku,
2. otevřenou, flexibilní a soudržnou společnost,
3. atraktivní prostředí,
4. vyvážený rozvoj území.

Diskuse o budoucí kohezní politice pro období po roce 2013 byla zahájena na tzv. Kohezním fóru v Bruselu vydáním tzv. Čtvrté kohezní zprávy v září 2007. Od té doby probíhající debata otevírá a prezentuje názory na budoucnost kohezní politiky a její směřování, na nastavené systémy řízení i na výzvy, které si EU určila pro programové období 2007–2013. Obdobná diskuse byla zahájena také v jiných institucích EU (Evropský parlament, Výbor regionů atd.). První etapa této diskuse, do které byly zapojeny veřejné i soukromé subjekty, sociální a další partneři, byla uzavřena v únoru 2008. Do tohoto data obdržela Evropská komise v rámci první možnosti formulovat písemně své pozice a náměty cca sto příspěvků od různých aktérů z více než poloviny členských zemí EU, včetně řady regionálních subjektů i akademické a neziskové sféry. Závěry této první veřejné evropské debaty byly shrnuty v Páté zprávě o pokroku v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti, která byla zveřejněna Evropskou komisí v červnu 2008 a z které vyplynulo zejména:

- Hlavním cílem kohezní politiky je snižování hospodářských a sociálních disparit mezi úrovní rozvoje evropských regionů. Zastávající regiony proto musejí zůstat v centru pozornosti této politiky. Většina příspěvků – včetně těch z Evropského parlamentu – zdůrazňovala, že kohezní politika by měla pokrývat celé území EU a neměla by se stát jen prostým mechanismem solidarity, ale stimulujícím prvkem podporujícím využití potenciálu evropských regionů.
- Z příspěvků vyplynul souhlas s nutností čelit novým výzvám (globalizace, demografické změny, energetika, klimatické změny); většina příspěvků však zdůraznila, že kohezní politika nemůže být ani jediným ani hlavním nástrojem pro reagování na tyto výzvy.
- Podpora růstu a zaměstnanosti by měla podle většiny příspěvků představovat klíčové zaměření kohezní politiky, kdy cílem by měla být podpora výzkumu, inovací, zvyšování kvalifikace, znalostní ekonomiky, rozvoje lidských zdrojů, vzdělanosti obyvatelstva, adaptability podnikatelského sektoru, podnikání malých a středních

podniků, posilování institucionální kapacity a rozvoje podnikatelské kultury.

- Některé příspěvky zdůraznily roli měst a jejich vztah k venkovským oblastem – tato vazba je často považována za důležitý rozměr ekonomické, sociální i územní soudržnosti. Města jsou často identifikována jako místa charakteristická významnou měrou sociálního vyloučení, chudoby a nevyváženého rozvoje.
- Většina příspěvů požadovala zjednodušení implementace kohezní politiky. V některých příspěvcích se objevil návrh na integraci fondů do jednoho fondu s cílem provázanějšího a strategičtějšího výsledku implementace. Množství příspěvků apelovalo na zkoumání využitelnosti jiných forem podpory, než jsou doposud používané granty – mělo by se uvažovat o širším využití takových nástrojů, jakými jsou např. bankovní úvěry, mikroúvěry, garance, nástroje rizikového kapitálu a partnerství veřejného a soukromého sektoru.

První znění Rámcové pozice České republiky k budoucnosti kohezní politiky EU bylo vypracováno Ministerstvem pro místní rozvoj na jaře 2008; v červnu 2008 schválila pozici vláda a uložila ministerstvu, aby do konce října 2008 vypracovalo její aktualizovanou verzi. Tato „Aktualizovaná Rámcová pozice ČR k budoucnosti kohezní politiky EU“ byla pak vládou schválena v listopadu 2008. V pořadí třetí aktualizované znění Rámcové pozice ČR k budoucnosti kohezní politiky EU vláda schválila, na základě návrhu Ministerstva pro místní rozvoj, 5. října 2009; do této třetí verze byl zapracován vývoj, k němuž v této oblasti došlo zejména během českého předsednictví v první polovině roku 2009.

V průběhu předsednictví České republiky v Radě EU byla budoucnost kohezní politiky – jako strategický rámec využívání evropských fondů – prioritou Ministerstva pro místní rozvoj. První významnou předsednickou akcí v oblasti kohezní politiky byla mezinárodní konference o budoucnosti kohezní politiky, která se konala v Praze ve dnech 26.–27. března 2009. O tuto konferenci byl mimořádný zájem a účast tak představovala reprezentativní zastoupení jak členských států, tak i Evropské komise (dva komisaři, generální ředitel, zástupkyně generálního ředitele atd.). Pro Českou republiku bylo významné, že se do závěrů této mezinárodní konference dostaly i dva návrhy, které mohou být v českém zájmu – návrh na rozšíření oprávněnosti Fondu soudržnosti tak, aby z něj bylo možno financovat i vědeckovýzkumnou infrastrukturu evropského významu, a eliminace náhlého skoku v intenzitě podpory po překročení hranice 75 % průměru hrubého domácího produktu návrhem nového mechanismu (např. postupným poklesem intenzity podpory). Téma budoucnosti kohezní politiky EU bylo zvoleno i pro nejvýznamnější akci Ministerstva pro místní rozvoj během českého předsednictví v Radě EU, kterou bylo neformální jednání ministrů pro regionální rozvoj v Mariánských Lázních ve dnech 22.–24. dubna 2009. Jednání se zúčastnili, kromě ministrů členských zemí EU, jako pozorovatelé také zástupci některých kandidátských zemí a zemí Evropského hospodářského prostoru (Chor-

vatska, Turecka, Norska a Švýcarska), zástupci Evropského parlamentu, Evropské komise a OECD. Ambicí ministerstva bylo řídit celé jednání tak, aby mohlo být na závěr prvního jednacího dne přijato společné komuniké, které by obsahovalo základní směry a cíle kohezní politiky pro období po roce 2013. To se podařilo a společné komuniké se tak stalo významným příspěvkem českého předsednictví do probíhající evropské debaty o budoucnosti kohezní politiky. Přijetí komuniké ministrů bylo hodnoceno jako velký úspěch. Zástupci některých zemí (např. Francie, Dánsko, Španělsko atd.) se dodatečně vyjádřili, že byli přesvědčeni, že se České republice nepodaří dosáhnout shody nad společným textem, protože se to nepodařilo ani francouzskému předsednictví během jednání ministrů v listopadu 2008 v Marseille. Nakonec však francouzští partneři velmi podporovali český návrh textu komuniké a přispěli tak ke konsenzu nad jeho obsahem. Ve společném komuniké ministrů je kromě jiného zdůrazněno, že „je zapotřebí dostatečné doby pro strategickou diskusi o nové generaci kohezní politiky jako součásti procesu revize rozpočtu a následné debaty o příštím víceletém finančním rámci EU“. Ministři proto v komuniké vyzvali „Evropskou komisi a Radu, aby sestavily přesný harmonogram jednání o legislativním rámci kohezní politiky pro období po roce 2013 – což by mělo vést k včasnému přijetí nových právních předpisů a programových dokumentů a tím umožnit reálné zahájení nových programů od ledna 2014“.

Další prioritou českého předsednictví v Radě EU v oblasti kohezní politiky bylo zjednodušení její implementace. Pravidla pro současné čerpání z jednotlivých evropských fondů jsou obsažena v tzv. Prováděcím nařízení Evropské komise, které bylo v průběhu českého předsednictví novelizováno. Byla to aktivita, kterou iniciovala Česká republika společně s několika dalšími středoevropskými zeměmi a která vyústila v zjednodušení podmínek stanovených v tomto nařízení. Ještě během českého předsednictví byl také připraven a projednán návrh novelizace tzv. Obecného nařízení Rady, které upravuje podmínky pro čerpání tří evropských fondů. Tato další zjednodušení zasahují i do kompetence řídicích orgánů a také Národního orgánu pro koordinaci, protože se jedná o zjednodušení administrace a procesů v operačních programech zejména při komunikaci směrem k Evropské komisi. Obsah návrhu představeného během neformálního jednání Pracovní skupiny pro strukturální opatření v Plzni dne 25. června 2009 vycházel ze závěrů Pracovní skupiny expertů pro zjednodušení, složené z odborníků, které jmenovala Evropská komise a do níž přizvala i zástupce České republiky. Tyto aktivity budou dále pokračovat i za švédského předsednictví.

Dne 27. dubna 2009 byla v Bruselu představena zpráva italského experta Fabrizia Barcy, kterou vypracoval pro Evropskou komisi a která se zabývá zejména rámcem kohezní politiky z ekonomického hlediska. Autor zprávy zdůrazňuje význam kohezní politiky v rámci politik Evropské unie, vyhodnocuje dosavadní vývoj a doporučuje některé reformní kroky pro budoucnost. Jsou to zejména následující doporučení a náměty:

- EU by měla koncentrovat přibližně dvě třetiny veškerého financování na několik klíčových priorit, přičemž financování by mělo být podle potřeby rozděleno mezi členské státy a mezi regiony na základě konkrétních potřeb a strategií. Kritéria pro alokování prostředků by měla zůstat ve stávající podobě (tzn. měla by být založena na výši HDP na obyvatele). Jedna nebo dvě z klíčových priorit by měly být poté zaměřeny na oblast sociálního začleňování, aby bylo možné realizovat rozvoj tzv. „územní sociální agendy“.
- Strategická debata mezi Evropskou komisí a členskými státy (v některých případech i regiony) by měla být neustále posilována a vyvažována na základě „Evropského strategického rozvojového rámce“, který by jasně definoval základní principy, indikátory a cíle potřebné pro úspěšné zacílení kohezní politiky. Evropská komise a členské státy by pak měly vytvořit nový typ smluvních vztahů (Národní strategickou rozvojovou smlouvu), které by obsahovaly hlavně snadno ověřitelné závazky.
- Komise a členské státy by měly podporovat inovativní přístup a experimentování a vyvažovat mezi vytvářením podmínek pro zapojení místních aktérů a při tom zároveň bránit tomu, aby byla kohezní politika zneužívána lokálními zájmovými skupinami.
- Klíčovým pojmem zprávy je tzv. „place-based development model“ – místně orientovaný model rozvoje, který má zdůraznit integrovaný teritoriální či regionální přístup k řešení problémů a s tím související důraz na kvalitu institucí, které participují na realizaci kohezní politiky.

Dne 22. června 2009 se v návaznosti na dubnovou prezentaci zprávy Fabrizia Barcy konal v Bruselu seminář organizovaný Evropskou komisí společně s Českou republikou pro pozvané účastníky z členských států, Evropské komise a z akademické sféry. Cílem byla první debata o této zprávě na evropské úrovni. Ve shrnutí celodenní diskuse zaznělo zejména:

- Účastníci semináře se shodli na místně orientované strategii kohezní politiky jako na možném základním rámci pro rozvoj území, přičemž tento rámec musí obsahovat provádění systémových změn, např. administrativní reformu.
- Shoda byla dosažena i pokud jde o tzv. „tranzitivní regiony“ – tj. uznatelnost regionů, které překonají hranici „chudoby“ vycházející z ukazatele HDP na obyvatele. Účastníci identifikovali tři základní výzvy – institucionální rámec, klíčové priority a koncept využití místního potenciálu.
- Účastníci se shodli na potřebě zvýšení dostupnosti aktuálních statistických ukazatelů.
- Koncept koncentrace na úzce definované evropské klíčové priority byl účastníky víceméně zpochybněn.
- Shoda naopak byla dosažena nad návrhem ustavení politické skupiny, jejímž cílem by mělo být projednání politických otázek, včetně role Evropského parlamentu.

Česká republika považuje zprávu Fabrizia Barcy za významný podklad, který může pomoci při definování moderní kohezní politiky pro nadcházející programové období.

Debata o zprávě znamená významnou snahu zahájit otevřenou, informovanou a včasnou diskusi o koncepčních, politických a implementačních aspektech budoucí kohezní politiky. Je proto pozitivní, že zpráva je předmětem debat nejen členských států, ale i regionálních a místních aktérů, stejně jako živých diskusí evropských institucí. Zpráva nabízí „place-based approach“ jako dlouhodobou strategii zaměřenou na vypořádání se s přetrvávajícím nevyužíváním potenciálu dané lokality a na snížení přetrvávajícího sociálního vyloučení v konkrétních místech s pomocí externích intervencí a víceúrovňového řízení.

Dne 1. července 2009 – první den švédského předsednictví v Radě EU – byla Evropskou komisí představena „Šestá zpráva o pokroku v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti“ jako pravidelná zpráva, kterou Evropská komise publikuje v oblasti kohezní politiky a která se zaměřuje na regionální dimenzi kreativity a inovací, a to v souvislosti jednak s letošním Evropským rokem kreativity a inovací a jednak s Evropským plánem hospodářské obnovy. Zpráva se soustředí z většiny na tvořivost a inovace, protože díky nim může EU lépe čelit současné krizi a může z ní vyjít mnohem rychleji. Hlavním cílem Šesté zprávy o pokroku je vymezit faktory, které mohou podpořit tvořivost a inovace ve všech evropských regionech, a to v rozvinutých i těch, které jsou rozvinuté méně.

Jak vyplývá z předpokládaných dopadů současné ekonomické krize, Česká republika si je vědoma rizika dalšího prohloubení sociálních, hospodářských i územních rozdílů mezi evropskými regiony, a to také v důsledku tzv. nových výzev, které byly identifikovány Evropskou komisí (potřeba inovací, oslabování některých tradičních průmyslových odvětví, proces globalizace, negativní demografický vývoj, změny klimatu, energetická bezpečnost). V rámci budoucí kohezní politiky EU by měly být proto financovány ty aktivity, které mají výraznou přidanou hodnotu pro EU a které se zároveň vyznačují udržitelností z hlediska optimálního dopadu na ekonomiku, životní prostředí i sociální sféru. Na tyto principy musejí přímo navazovat principy efektivity a sledování hospodárnosti při vynakládání prostředků, kterým musí být věnována náležitá pozornost.

Česká republika prosazuje pro budoucí kohezní politiku jako hlavní prioritu koncentrací prostředků na méně vyspělé členské státy a jejich regiony. Přidanou hodnotou kohezní politiky je právě podpora méně vyspělých členských států EU a zejména těch regionů, které nemají dostatečné kapaci-

ty k tomu, aby si svůj rozvoj financovaly samy. Na základě dosavadních zkušeností pokládá Česká republika počet a zaměření současných cílů kohezní politiky EU za odpovídající současným potřebám, a proto nepodporuje vznik nových cílů v rámci budoucí podoby této politiky. Česká republika bude prosazovat, aby v budoucím programovém období byl i nadále aplikován strategický přístup. Nicméně považuje za účelné ponechat členským státům vyšší míru flexibility při definici zaměření intervencí, které by měly napomoci řešit identifikované problémy. Členské státy jsou velmi různorodé – s rozdílnými problémy – a není možné na úrovni EU definovat všechny typy problémů, se kterými se jednotlivé země potýkají a které se navíc v čase proměňují.

Po skončení českého předsednictví v Radě EU se Ministerstvo pro místní rozvoj zaměřilo na intenzivnější zapojení krajů do debaty o budoucnosti kohezní politiky. Proto vznikla v červenci 2009 „Meziregionální poradní skupina“ složená ze zástupců krajů. V pořadí třetí „Aktualizovaná Rámcová pozice ČR k budoucnosti kohezní politiky EU“ tak zachycuje především vývoj názorů a debat během období českého předsednictví v Radě EU. Tato Rámcová pozice ČR k budoucnosti kohezní politiky odráží současný stav diskuse na národní i evropské úrovni a vychází z analýz budoucích potřeb ČR dostupných v době zpracování. Debata o budoucí podobě kohezní politiky je však stále na svém počátku, neboť doposud není znám návrh Evropské komise. Je proto logické, že v návaznosti na vývoj debaty a se zohledněním výstupů z modelů a studií, které byly a budou v nejbližší době zadány, se bude vyvíjet i pozice ČR k budoucí podobě kohezní politiky EU. Další – v pořadí čtvrtou – aktualizovanou pozici k budoucnosti kohezní politiky EU vypracuje Ministerstvo pro místní rozvoj tak, aby mohla být pozice předložena vládě v červnu 2010. V ní formulovaná stanoviska budou věcným východiskem pro vyjednávání nových právních předpisů určených pro budoucí programové období počínající rokem 2014. První legislativní návrhy by měla Evropská komise připravit v roce 2011.

Použité zdroje:

Dokumenty Ministerstva pro místní rozvoj a další dokumenty, včetně českého znění některých evropských dokumentů. Dostupné z: <<http://www.mmr.cz>>. Dokumenty Evropské komise. Dostupné z: <<http://ec.europa.eu>>. Dokumenty Evropského parlamentu. Dostupné z: <<http://europarl.europa.eu>>. Dokumenty Výboru regionů. Dostupné z: <<http://cor.europa.eu>>. Dokumenty Evropského hospodářského a sociálního výboru. Dostupné z: <<http://eesc.europa.eu>>.

*Ing. arch. Daniela Grabmüllerová, MBA, Ph.D.
Odbor evropských záležitostí
Ministerstvo pro místní rozvoj*

Future of the Cohesion Policy of the European Union, by Daniela Grabmüllerová

This article addresses future of the cohesion policy. During the Czech Presidency, a number of events were organised on this issue; the most significant event was the informal meeting of Ministers in April 2009 in Mariánské Lázně, the outcome of which was the joint communiqué containing agreement on the main objectives and principles of future cohesion policy. At this time a major impulse was added to the European debate, in the form of the extensive report prepared for the European Commission by the Italian expert Fabrizio Barca. It is clear that the Barca Report will represent a fundamental contribution to the European discussion in the period to come as well. The third version of the General position to the future of the cohesion policy, approved by the Czech government in October 2009, will serve as an opening mandate for negotiations by Czech representatives at EU level. A further – now fourth – updated position on the future of EU cohesion policy will be prepared by the Ministry for Regional Development so that it can be submitted in June 2010.